

Høstlige sanger

Vålerenga kjerke (Bjølseren Valsemølle F)

Da høsten var som klarest - en september ettermiddag
Strømmet skjednen ut små gnister på Vålerenga.
Bud gikk ut over byen - til kvinne og til mann
om at kjerka opp i parken sto i brann.
Det var mange som tok veien - som følte de måtte dra
opp til småhus og stille gater - mellom Galgeberg og Etterstad.

Flammene danset i kvelden, lyste mot åsen bak,
da Vålerenga kjerke, fikk himmel`n sjøl til tak,
fikk himmel`n sjøl til tak.

Så mange minner - og tanker - lever i en menneskekropp,
knytter oss til steder der vi vokste opp.
Kjærlighet til ei gate - til et hus og til en gård,
der vi brukte våre aller beste år.
Og mange som stod der i parken - var døpt i kjerka engang;
og hadde spasert over gulvet - mens bryllupsklokka klang.

Flammene dannset i kvelden, lyste mot åsen bak,
da Vålerenga kjerke, fikk himmel`n sjøl til tak,
fikk himmel`n sjøl til tak.

I parken - stod det menn - som hadde spelt fotball siden dem var
små, - og siden ble helter for Klanen på Store Stå.
Der sto unge, menn og kvinner - som hadde fløytt inn i seinere år,
for å gi nytt liv til en del av byen vår.

Og orgelet spilte aleine - jeg sverger på at det er sant,
og kjerkeklokka ringte - da taket til slutt forsvant.
Flammene dannset i kvelden, lyste mot åsen bak,
da Vålerenga kjerke, fikk himmel`n sjøl til tak,
fikk himmel`n sjøl til tak.... fikk himmel`n sjøl til tak.....

Jeg er havren (Jeppe Aakjær C)

Jeg er havren, jeg har bjeller på,
mer enn tyve tror jeg på hvert strå.
Bonden kaller dem for mine fold.
Gud velsigne ham den bondeknold.

Jeg får solens siste lange blink,
før den dukker ned bak gullig brink.
Og når aftenklokken ringer fred,
står jeg på min tå og ringler med.

Jeg skal ringle barnet til dets seng,
ringle tåken opp av sump og eng.
Ringle freden over hjemmet inn,
ringle bønner frem i fromme sind.

Danse mi vise, gråte mi sang (Einar Skjæråsen Cm)

Vinden blæs synna og vinden blæs norda,
lyset og skuggen er syskjen på jorda.
Sommer'n er stutt og vinter'n er lang.
Danse mi vise, gråte mi sang.

Innunder yta glir moldmørke årer,
blåveisen blømer i gråbleke vårer.
Livstrua bryt gjennom tela og tvang.
Danse mi vise, gråte mi sang.

Friarar er vi om vona er lita,
nynn om a' Berit, så får du a' Brita.
Drøm på din sten at du sit på et fang.
Danse mi vise, gråte mi sang.

Somme er fattige, somme er rike.
Bare tel slutt er vi jamsi's og like.
Vegen er lystig og vegen er vrang.
Danse mi vise, gråte mi sang.

En tur rundt i byen (Finn Kalvik F)

Han rusler rundt på torget med ryggen tynget ned av sorger,
går sin daglige runde blant aviser og skrot.

Stolthet finnes ikke lenger i det fortapte blikket,
han ignoreres av alle, og har mistet alt mot.

Refr.:

Så fortell ikke meg at du er e-en-som,
og at solskinn aldri når fram til deg.

Kom ta min hånd og bli med meg på en tur rundt i byen,
så vil du snart forstå at- du tar fullstendig feil.

Og kanskje har du sett henne som alltid står alene,
med stritt og skittent hår og med fillete klær.

Hun hilser ikke på deg i hverken solskinneller regnvær, går
rundt med en gammel bag og alt hun eier har hun der.

Refr.

Og hver kveld klokken elleve sitter en gammel mann og
skjelver, På nattkafeen og drikker, - sin kalde te.

Sitter og ser på verden fra sin faste plass i hjørnet,
Han har ingen venner, men gir ikke opp for det.

Ref.:

Det står en mann og venter utenfor krigsseilernes senter, lever
på gamle minner fra dengang han var helt. Desember vinden
nyner trist mens dagslyset forsvinner, og skjult blir han som
kun fikk - takk og farvel.

Refr:

Mellom bakkar og berg (Ivar Aasen Cm)

Mellom bakkar og berg utmed havet,
heve nordmannen fenge sin heim.
Der han sjølv heve tuftene grave,
og sett sjølv sine hus oppå deim.

Han såg ut på dei steinute strender,
der var ingen som der hadde bygd.
"Lat oss rydja og byggja oss grender,
og så eiga me rudningen trygt."

Han såg ut på det bårute havet,
der var ruskut å leggja utpå.
Men der leikade fisk nedi kavet,
og den leiken den ville han sjå.

Fram på vinteren stundom han tenkte,
gjev eg var i eit varmare land.
Men når vårsol i bakkane blenkte,
fekk han hug til sin heimlege strand.

Og når liane grønskar som hager,
når det lavar av blommar på strå.
Og når netter er ljose som dagar,
kan han ingen stad venare sjå.

Öppna landskap (Ulf Lundell G)

Jag trivs bäst i öppna landskap,
nära havet vill jag bo,
några månader om året, så att själen kan få ro.
Jag trivs bäst i öppna landskap,
där vindarna får fart.
Där lärkorna slår högt i skyn, och sjunger underbart.
Där bränner jag mitt brännvin själv,
och kryddar med Johannesört,
och dricker det med välbehag, till sill och hembakt vört.
Jag trivs bäst i öppna landskap, nära ha-a-vet vill jag bo.

Jag trivs bäst i fred och frihet,
för både kropp och själ.
ingen kommer i min närhet, som stänger in och stjälar.
Jag trivs bäst när dagen bräcker,
och fälten fylls av ljus.
När tuppar gal på avstånd, när det är långt till närmsta hus.
Men ändå så pass nära,
att en tyst och stilla natt,
när man sitter under stjärnorna, kan höra festens skratt.
Jag trivs bäst i fred och frihet, för bå-å-de kropp och själ.

Jag trivs bäst när havet svallar,
och måsarna ger skri,
när stranden fylls med snäckskal, med havsmusik uti.
När det klara och det enkla,
får råda som det vill,
när ja, är ja, och nej, är nej, och tvivlet tiger still.
Då binder jag en krans av löv,
och lägger den runt närmaste sten,
där runor ristats för vår skull, nån gång för länge sen.
Jag trivs bäst när havet svallar, och må-å-sarna ger skri.

Tir n'a noir (Vamp F)

Det e svart novembar, havet knuse mot strand
Ein forliste drøm fra et sommargrønt land.
Men eg huske ennå vakre Mary McKear,
Longt vest i Tir n'a Noir.

Det e svart novembar, havet knuse mot strand
Ein forliste drøm fra et sommargrønt land.
Men eg huske ennå vakre Mary McKear,
Longt vest i Tir n'a Noir.

Va du drøm? Va du te? Va du hud? Va du blod?
Eg kan hørra deg le. Eg kan huska eg lo.
Bakom horisontar, Så forvitra og glir
E du mi, Mi Mary McKear.

Når min rustne kropp går i bakkane tungt
Hørr'eg nåken hviska bakom vintrane ungt:
Kom tebage, venn, ifra kneipar og svir.
Kom igjen te Tir n'a Noir.

Kom te hud. Kom te sinn ifra alt så e grått.
Eg ska stryga ditt kinn, gjera blikket ditt blått.
For bak horisontar, Så forvitra og glir
E eg di, Di Mary McKear.

Så når kvelden komme og eg stilt går ombord,
Og min livbåt blir låra i seks fot med jord,
Seil' eg vest i havet te Mary McKear i
Det grønna Tir n'a Noir.

Te drøm og te kinn og ein himmel av trøst
Kor allting e sinn og eg hørre di røst:
Horisontar fins ikkje. Alt du tar på forblir
Eg e di, Di Mary McKear.

Vinden rider høyt på sky. (Jens Gunderssen Dm)

Vinden rider høyt på sky,
over hav og land og by.
Stormen raser tung og hvit.
Sorg og død kom ikke hit!
Noen kommer, noen går.
Noen dør i livets vår.
Stjerner lyser hvite.

Kanskje at du engang får,
myrtekransen i ditt hår.
Kanskje etter dagens dåd,
får ditt hår en sølvertråd.
Noen kommer, noen går.
Noen dør i livets vår.
Stjerner lyser hvite.

Hvor du tramper sti og vei
mange følger etter deg.
Sørg for at det alltid gror
blomster i ditt plogjernspor.
Noen kommer, noen går.
Noen dør i livets vår.
Stjerner lyser hvite.

Livet vever på sin vev
hva du tenkte det, gjorde, skrev.
Alle ting i veven står.
Livets skyttel går og går.
Noen kommer, noen går.
Noen dør i livets vår.
Stjerner lyser hvite.

Blåbærturen (Alf Prøysen C)

Det var en deilig sommerdag at Pelle sa til Kari,
nå går vi ut i skauen for det er så mye bær.
Så får vi med oss Lillebror og Kjellemann og Mari,
for det er nok å ta av, det er mange tuer der.
Men vi må ha en plukke-kopp og den må være stor,
så stormet alle sammen inn i kjøkkenet til mor...

Og Pelle fikk et melkespann og Kari fikk et krus,
og Mari fikk en melkekopp og Kjell et kremmerhus,
Så fløy de opp i skauen i en glad og vilter flokk.
Og Lillebror fløy sist og skulle Plukke i et lokk.

Så kom de opp i skauen og så kom de til ei slette,
der var det bare blått i blått så langt du kunne se.
Sa satte de seg ende ned, så spiste de seg mette,
så fant de seg en tue hver og ropte fritt for det.
Nå ser vi hvem som først får fullt, nå setter vi gang,
og over hele sletta sa det kling og pling og plang.

Først sang det i et melkespann så klang det i et krus,
det danset i en kopp og raslet i et kremmerhus.
Men fra den minste tua sa det plingeling i flokk.
For oppi den satt Lillebror og plukket i et lokk.

Men plutselig så hørte de det raslet bakom trærne,
jeg tror det er en bjørn sa Kari, jeg vil hjem, uhu.
Det er nok kanskje bjørn, sa Kjell, ja okse er det gjerne,
I hvert fall er det sikkert at det kanskje er ei ku.
Det beste er, sa Pelle.. - og så seg listig om,
at vi går pent og stille ned den vegen hvor vi kom.

Først gikk Pelle med et melkespann og Kari med et krus,
og Mari med en kaffekopp og Kjell et kremmerhus.
Men Lillebror som sistemann gikk ikke stille nok.
Der ringlet det av tjuefire blåbær i et lokk.

Så kom det no'bak Lillebror det braket så i kvisten,
Så spratt det fram et loddent dyr fra blåbærlyng og bar.
Og tenk så var det Passop du som ville leke sisten,
han hadde luktet sporet så han visste hvor de var.
Så lekte de en stund og spiste hele koppen tom,
og siden gikk de hjem og trommet trommelommelom.

Ja' Pelle på et melkespann og Kari på et krus,
og Mari på en kaffekopp og Kjell et kremmerhus.
Slik gikk de hele vegen hjem I rekke og i flokk.
Og aller sist gikk Lillebror og Trommet på et lokk,

Grønnsak-spisesang (Torbjørn Egner C)

Den som spiser pølsemat og kjøttmat hele dagen.
Han blir så doven og så lat og veldig tjukk i magen...

Men den som spiser gulrøtter knekkebrød og peppernøtter
Tyttebær og bjørnebær og kålrot og persille...
Han blir sånn passe mett i magen,
glad og lystig hele dagen,
og så lett i bena at han ikke kan stå stille.

Den som vil ha bare kjøtt og spiser sine venner.
Han blir så doven og så trøtt og får så stygge tenner.....

Men den som spiser gulrøtter knekkebrød og peppernøtter
Tyttebær og bjørnebær og kålrot og persille...
Han blir så grei mot dem han kjenner,
og får mange gode venner,
og får like fine tenner som en krokodille.

Imagine (John Lennon - C)

Imagine there's no heaven, it's easy if you try.
No hell below us,
above us only sky.
Imagine all the people, living for today...

Imagine there's no countries, it isn't hard to do.
Nothing to kill or die for,
and no religion too.....
Imagine all the people, living life in peace, you-u..

You may say I'm a dreamer,
but I'm not the only one.
I hope some day you will join us,
and the world will be as one.

Imagine no possessions, I wonder if you can.
No need for greed and hunger,
a brotherhood of man.
Imagine all the people sharing all the world, you-u.

You may say I'm a dreamer,
but I'm not the only one.
I hope some day you will join us,
and the world will be as one.

Å leva, det er å elska (Anders R. Vassbotn - F)

Å leva, det er å elska
det beste di sjel fekk nå;
å leva, det er i arbeid
mot rikare mål å trå.

Å leva, det er i livet
å finna det største verd;
å leva, det er å vinna
til sanning i all si ferd.

Å leva, det er å leggja
all urett og lygn i grav;
å leva, det er som havet
å spegla ein himmel av.